

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek (sprawozdawca)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z powództwa V. B.

przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń - Spółce Akcyjnej w W. Centrum Likwidacji Szkód Osobowych i Obsługi Rent Oddział Okręgowy w Ł.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 sierpnia 2008 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 maja 2008 r., sygn.
akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 6.05.2008 r. zwolnił powódkę od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym i odrzucił skargę kasacyjną, gdyż nie zawiera ona uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zgodnie z art. 398⁴ § 1. Powołanie się skarżącej na oczywiste naruszenie prawa nie jest bowiem wystarczające, gdyż jest to tylko przytoczenie formuły ustawowej.

Powódka zaskarżyła to postanowienie zażaleniem, domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna winna zawierać m.in. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Trybunał

Konstytucyjny w wyroku z dnia 1.07.2008 r. SK 40/07 (Dz. U. Nr 120, poz. 779) stwierdził, że przepis ten jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP. Ma rację Sąd Apelacyjny gdy twierdzi, że wykazanie przez skarżącego skargą kasacyjną tego obowiązku nie może ograniczać się do stwierdzenia, że „skarga jest oczywiście uzasadniona”. Wnosząca skargę kasacyjną powinna w uzasadnieniu tego środka zaskarżenia zawrzeć wywód prawny, w którym wykaże że w okolicznościach sprawy wydane rozstrzygnięcie jest oczywiście nieuzasadnione. Jest poza sporem, że profesjonalny pełnomocnik powódki sporządzający kasację tego wymagania nie spełnił. W tej sytuacji – zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji miał podstawy do odrzucenia skargi kasacyjnej tyle tylko, że w powołanym wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego uznał, iż art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie – bez wzywania do usunięcia braków skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP. Oznacza to więc, że jeśli skarga kasacyjna nie zawiera wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania lub nie zawiera uzasadnienia tego wniosku względnie uzasadnienie nie jest prawidłowe, to sąd II instancji zobowiązany jest wezwać wnoszącego skargę kasacyjną o uzupełnienie tego braku w określonym terminie, pod rygorem jej odrzucenia. Wyrok Trybunału zapadł 1.07.2008 r., a więc po wydaniu przez Sąd Apelacyjny określonego postanowienia. Racje które legły u podstaw tego wyroku same przez się nie uzasadniają stanowiska, że jego skutki należy odnieść także do czynności procesowych sądu podjętych przed wejściem w życie tego wyroku. Nie ma bowiem podstaw, aby wskazanemu wyrokowi Trybunału przypisywać skutki retroaktywne.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.